

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Leven Ende Deughden Vande Vveerdighe Agnes Van Heilsbagh Gheestelycke Dochter Onder de bestieringhe der Societeyt lesv

Huysmans, Daniel

T'Antwerpen, 1691

§. 3. Voorbeelt van haer ootmoedigheyt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37188

sich omcinghelt vindende met een groot licht, ver-
stont sy dese binnen spraecke. *VVaerom zijt ghy beureest,
om het seggen der menschen? En siet ghy niet dat ick het goet
ende de deught ben, die de menschen in u bemercken? Dat
ick in u, ende door u geloofi worde, ende door alle de gene
aen de welcke ick mijne gratie mede deyle, naementlyck als
die uyt-schijnen, ende tot kennisse van andere komen?* Hier
sagh sy klaerlyck, dat Godt alle goet is, dat hem alle
goet toe-behoort, ende dat hem alle eere ende glorie
toe-komt: Ende sagh alsdan oock te samen den gront
van haeren Niet, dat sy van haer selven Niet was, en-
de niet en vermocht. Maer sy her-roept dat sy den
gront van haeren Niet sagh: Segghende dat hy gront-
deloos is. Van alsdan is dese vreesse verdwenen: wat
de menschen seyden, of niet, sy hadde Godt altijd
voor opsicht, ende te samen haeren Niet: welke ken-
nisse daeghelijckx in haere ziele vermeerderde, met
wasdom van haere ootmoedigheyt.

§. 3. Voorbeelt van haer vormoedigheyt.

HEt voorbeelt van haere ootmoedigheyt was d'oot-
moedigheyt van haeren Salighmaccker, die sy
altijt voor ooghen hadde, ghemerckt dat sy daeghe-
lijckx sich vele uren onderhiel op d'overdenkinghe
van sijn Passie, ende oock d'ootmoedigheyt van sijne
Heylighe Moeder, ghelijck sy op een plaerse van haer
schriften te kennen gheeft. Ontrent den dagh der
Presentatie van de H. Maghet eens haer bedenckinge
nemende op d'opdraght die dese Maghet aen Godt
dede, gaende naer den Tempel, ende te samen op-
gaende in alle deughden: wierden haer de deughden
van de H. Maghet op een levende maniere voor-ghes-
telt:

stelt: Onder de welke boven alle andere uytſcheen haere ootmoedigheyt. Die soo diep, soo breed, ende wijt was, dat sy met gheen woorden en kan uyt ghesproken, noch met gheen ghepeysen achterhaelt worden. Hier van, seght sy, is my by ghebleven een dieper ootmoedigheyt, ende meerdere inghesonckenheit in mijnen Niet. Soo dickwils als ick hier op peyse, ghewoele ick my als verplettert onder alle vuyligheyt tot het diepste toe: Ende dat soo klaerlijck ende soo levenachtigh, dat ick i'elcken keere daer van als droncken ben, ende niet en wete waer my laeten. Hier van ben ick eenige daegen geweest, k'en wct niet hoe: Ende dat met eenen heeten brant, die ick in my gevoele, om daedelijck i'allen ooghenblick in't diepste van alle vuyligheyt ghedolven te worden. Ick en vont gheene vuyligheyt, noch verworpenheit, die te vergelijcken is, by de vernietinghe van dese groote verheven Koninginne: 'T was al niet. Hier uyt is my by gebleven een vernederinghe in't insien van mijn selven. Daer en is niet te vinden, noch daer en sal oyt iet gevonden worden, dat by my te vergelijcken is: Dan dat alle vuyligheyt, de welke genoemt wort, ten opsicht van my, wel mach een kostelijck juweel ghenoeemt worden. VWant uyt de vuyligheyt komt noch eenigh profijt op verscheide manieren: Maer uyt my, die boven alle vuyligheyt der vuyligheden vuyl ben, niet anders van mijn selven dan alle afgruselijck quaet: Een quaet soo groot, soo on-uytsprekelyck. Hier uyt spruyt een groote uytwerckinghe van danckbaerheyt tot Godt, als ick mijn selven soo quaet aensien, ende dat dit onghemeten quaet door de gratie van Godt almachtigh bestraelt wort, ende soo vele ghenaden van hem ontfanght. O danckbaerheyt boven alle danckbaerheyt, die dese hooghste Majestejt altydt in sijn selven moet blijven! Hier van is my oock by gebleven dat soo haest als ick maer mijn coghen slaen op het Beldt van de

H. Maeghet my dit voorschreven wederom voor gestelt wort, met soo groote droncken-maeckende Liefde, besonderlijck in 't stuck van vernietinghe, die ick ghevoele in my alsdan in te vloeden, als eenen droncken-maeckenden dranck, dat ick begeere nu daetelijck ende t' allen oogenblick van alle menschen verplettert te worden. Soo dat ick my verscheyde keeren hebbe moeten in houden met gheswelt gheheelijck zijnde in dese versmiltighe, ende gheheelijck in Godt. O die daer uyt noyt tot sijn selven wederen queme! Koninginne van alles, door uwe Majesteijt ende door uwe barmhertighe handen komen wy van Godt ghenade versoecken, om de selve ghenade door de selve handen wederom op te draegen tot haeren oorspronck. Ghelieft my alijt by te blijven, dat ick alijt mach ingh keert blijven, voor ooghen hebbende mijnen Niet, ende daer teghen de goetheyt Godts, om hem van alles eere ende lof te gheven ende eeuwigelijck te dienen, Amen.

§. 5. Af-keer van de gratien t'openbaeren, die sy van den Hemel ontfonck.

GHemerckt dat sy soo verworpen gevoelen hadde van haer selven, was 't haer ten uyttersten pijnelijck, d'inwendighe ende verholen weldaeden, met de welke sy van den Hemel buyten haer verdiensten voor-komen wiert, oock aen den Biecht-vadert' openbaeren. Siende dat den Biecht-vader door dese verklaringe eenighe achtighe van haeren perfoon konde scheppen, die sy versaecte boven al dat'er is. Sy gheeft dese teghenheydt over al te kennen, ghelijck wy seer dickwils bemerckt hebben, ende noch vorder souden kunnen bevestighen: Maer dit dunckt my onnuttigh te wesen, ghemerckt dat dese saecke soo klaerblijckelijck is.

NAER-